



Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2022. gada 12. janvārī*

Institucionālās tiesības – Ciešāka sadarbība Eiropas Prokuratūras izveidei – Regula (ES) 2017/1939 – Eiropas Prokuratūras (EPPO) Eiropas prokuroru iecelšana – Viena no Beļģijas izvirzītajiem kandidātiem iecelšana – Eiropas prokuroru iecelšanai piemērojamie noteikumi

Lietā T-647/20

Jean-Michel Verelst, ar dzīvesvietu Egezē [*Éghezée*] (Beļģija), ko pārstāv *C. Molitor, avocat*,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *K. Pleśniak, R. Meyer* un *K. Kouri*, pārstāvji,

atbildētāja,

kuru atbalsta

Beļģijas Karaliste, ko pārstāv *C. Pochet, M. Van Regemorter* un *M. Jacobs*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1117 (2020. gada 27. jūlijs), ar ko iecel Eiropas Prokuratūras Eiropas prokurorus (OV 2020, L 244, 18. lpp.), ciktāl ar to *Yves van den Berge* iecelts par EPPO Eiropas prokuroru un ir noraidīta prasītāja kandidatūra,

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *M. Ž. Kosteira* [*M. J. Costeira*], tiesneses *M. Kančeva* [*M. Kancheva*] (referente) un *T. Perišina* [*T. Perišin*],

sekretārs: *E. Kulons* [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītājs *Jean-Michel Verelst* kopš 2010. gada ieņem Karaļa prokurora pienākumu izpildītāja Briselē (Beļģija), kas specializējies nodokļu jomā, amatu. Turklāt kopš 2017. gada 2. janvāra viņš ir Beļģijas prokuratūras Centrālā līdzekļu aresta un konfiskācijas biroja (turpmāk tekstā – “OCSC”) direktors, kurā pirms tam, kopš 2013. gada decembra, viņš bija direktora vietnieks.
- 2 2017. gada 12. oktobrī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV 2017, L 283, 1. lpp.). Ar šo regulu Eiropas Prokuratūra ir izveidota kā Eiropas Savienības struktūra, un tajā ir paredzēti tās darbības noteikumi.
- 3 Regulas 2017/1939 40. apsvērumā ir noteikts:

“Eiropas galvenā prokurora un Eiropas prokuroru iecelšanas procedūrai būtu jāgarantē viņu neatkarība. Viņu legimitātei būtu jāizriet no Savienības iestādēm, kas iesaistītas iecelšanas procedūrā.”
- 4 Regulas 2017/1939 41. apsvērumā ir formulēts šādi:

“Atlases komitejai būtu jā sagatavo Eiropas galvenā prokurora amata vietai izraudzīto kandidātu gala saraksts. Pilnvaras izstrādāt komitejas darbības noteikumus un iecelt tās locekļus būtu jāpiešķir Padomei, pamatojoties uz [Eiropas] Komisijas priekšlikumu. Šādas īstenošanas pilnvaras izrietētu no konkrētajām pilnvarām, kuras saskaņā ar [LESD] 86. pantu ir piešķirtas Padomei, un atspoguļo specifiku, kas raksturīga EPPO, kura aizvien būs stingri integrēta valstu juridiskajās struktūrās un vienlaikus būs Savienības struktūra. EPPO darbosies procesos, kur lielākā daļa pārējo dalībnieku būs valstu struktūras, tādas kā tiesas, policija un citas tiesībaizsardzības iestādes, un tādēļ Padome ir īpaši ieinteresēta cieši iesaistīties iecelšanas procedūrā. Piešķirot Padomei minētās pilnvaras, tiek arī pienācīgi ņemts vērā iespējamais sensitīvais raksturs, kāds piemīt visām lēmumu pieņemšanas pilnvarām, kurām ir tieša ietekme uz valstu tiesu un kriminālvajāšanas struktūrām [..].”
- 5 Saskaņā ar Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktu katrai dalībvalstij, kas piedalās ciešākā sadarbībā Eiropas Prokuratūras izveidei, ir jāizvirza trīs kandidāti Eiropas prokurora amatam no tādu kandidātu vidus, kuri tajā brīdī ir attiecīgās dalībvalsts prokuratūras vai tiesu iestāžu locekļi, kuru neatkarība ir neapšaubāma, un kuriem ir kvalifikācija, kas to attiecīgajās dalībvalstīs prasīta, lai ieņemtu augstus amatus prokuratūrā vai tiesā, un kuriem ir attiecīga praktiskā pieredze saistībā ar valsts tiesību sistēmām, finanšu izmeklēšanu un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību krimināllietās.
- 6 Regulas 2017/1939 16. panta 2. punktā ir paredzēts, ka, saņēmusi šīs pašas regulas 14. panta 3. punktā minētās atlases komitejas (turpmāk tekstā – “atlases komiteja”) motivēto atzinumu, Padome izraugās un iecel vienu no kandidātiem par attiecīgās dalībvalsts Eiropas prokuroru un ka gadījumā, ja atlases komiteja secina, ka kandidāts neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami Eiropas prokurora pienākumu veikšanai, tās atzinums Padomei ir saistošs. Saskaņā ar

Regulas 2017/1939 16. panta 3. punktu Padome ar vienkāršu balsu vairākumu izraugās un ieceļ Eiropas prokurus uz sešu gadu pilnvaru termiņu, kas nav atjaunojams, un sešu gadu termiņa beigās tā var nolemt pilnvaras pagarināt vēl uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus.

- 7 Saskaņā ar Regulas 2017/1939 14. panta 3. punktu Padome nosaka atlases komitejas darbības noteikumus un pieņem lēmumu, ar ko pēc Eiropas Komisijas priekšlikuma ieceļ tās locekļus.
- 8 2018. gada 13. jūlijā Padome pieņēma Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1696 par darbības noteikumiem atlases komitejai, kas paredzēta 14. panta 3. punktā Regulā 2017/1939 (OV 2018, L 282, 8. lpp.).
- 9 Īstenošanas lēmuma 2018/1696 pielikuma nosaukums ir “[Atlases komitejas] darbības noteikumi” (turpmāk tekstā – “Atlases komitejas darbības noteikumi”). Saskaņā ar šo noteikumu VI panta 2. punktu par Eiropas prokuroru iecelšanas procedūru pēc dalībvalsts piedāvāto kandidatūru saņemšanas atlases komiteja izskata pieteikumus attiecībā uz prasībām, kas noteiktas Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktā, un uzklasa izvirzītos kandidātus, kuriem jāierodas uz uzklasišanu klātienē. Šo pašu noteikumu VII panta 2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka, “pamatojoties uz [pieteikumu izskatīšanas] un uzklasišanas laikā gūtajiem konstatējumiem, atlases komiteja sniedz atzinumu par kandidātu kvalifikāciju Eiropas prokurora pienākumu veikšanai un skaidri norāda, vai kandidāts atbilst Regulas [2017/1939] 16. panta 1. punkta nosacījumiem”. Saskaņā ar minētā VII panta 2. punkta trešo daļu “atlases komiteja sarindo kandidātus pēc viņu kvalifikācijas un pieredzes”, šis sarindojums “norāda [..] prioritāro secību, un tas Padomei [..] nav saistošs”.
- 10 Lai izvirzītu trīs kandidātus uz Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktā paredzēto Eiropas prokurora amatu, Beļģijas iestādes 2019. gada 25. janvārī *Moniteur Belge* publicēja aicinājumu pieteikties konkursam, uz kuru atsaucās seši kandidāti, tostarp prasītājs. Šos kandidātus 2019. gada 14. martā uzklasiāja Ģenerālprokuroru kolēģija un Beļģijas Federālais prokurors. 2019. gada 20. marta atzinumā Ģenerālprokuroru kolēģija attiecībā uz prasītāja kandidatūru Eiropas prokurora amatam norādīja, ka “[prasītāja] agrākie un pašreizējie amata pienākumi, it īpaši ekonomisko, finanšu un nodokļu noziegumu apkarošanas jomā, kā arī viņa pieredze OCSC vadīšanā (misijas Eiropas mērogā – Valsts līdzekļu atguves dienesti un misijas starptautiskā mērogā – CARIN) ir priekšrocības, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus Eiropas Prokuratūrā”. Tomēr tā norādīja, ka “[prasītājs] nav varējis pārliecināt kolēģiju, ka viņam ir pietiekami skaidrs redzējums par izveidojamās Eiropas Prokuratūras un [konkrētās dalībvalsts Eiropas] prokurora darba pienākumiem un uzdevumiem”. Noslēgumā Ģenerālprokuroru komiteja attiecībā uz prasītāju sniedza “atzinumu ar atturīgu nostāju Eiropas prokurora amatam (pēc skalas: ļoti labvēlīgs – labvēlīgs – atturīgs – nelabvēlīgs)”.
- 11 Ar 2019. gada 11. aprīļa vēstuli Beļģijas Tieslietu ministrs informēja prasītāju, ka saskaņā ar Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktu viņš 2019. gada 29. martā atlases komitejas priekšsēdētājam piedāvāja trīs kandidātus Eiropas prokurora amatam, norādot, ka prasītājs bija viens no tiem.
- 12 Atlases komiteja uzklasiāja prasītāju 2019. gada 24. maijā.
- 13 2019. gada 20. jūnijā atlases komiteja nosūtīja Padomei savu argumentēto atzinumu par Beļģijas Karalistes piedāvātajiem kandidātiem Eiropas prokurora amatam.

- 14 Šajā atzinumā atlases komiteja vispirms precizēja, ka, pamatojoties uz dzīves aprakstu (*curriculum vitae*) un motivācijas vēstuli, kā arī uz 2019. gada 23. un 24. maijā veikto uzklauššanu, tā uzskata, ka Beļģijas Karalistes piedāvātie kandidāti Eiropas prokurora amatam atbilst Regulas 2017/1939 16. panta 1. punkta nosacījumiem.
- 15 Turpinājumā atlases komiteja norādīja, ka tā minētos kandidātus ir sarindojusi prioritārā secībā, kurā prasītājs atrodies pirmajā vietā, savukārt *Yves van den Berge* atrodies trešajā vietā.
- 16 Attiecībā uz prasītāju atlases komiteja šo sarindojumu pamatoja šādi:

“Komiteja uzskata, ka no izvirzīto kandidātu vidus [prasītājs] ir vispiemērotākais, lai pildītu Eiropas prokurora pienākumus Eiropas Prokuratūrā [..]. Būdam Karāļa prokurora pienākumu izpildītājs Briselē, [prasītājs] ir [OCSC] direktors Beļģijas Tieslietu federālajā valsts dienestā. Savas karjeras laikā [viņš] ir ieguvis plašu pieredzi smagu finanšu noziegumu izmeklēšanā un kriminālvajāšanā, tostarp nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un liela mēroga karuseļveida krāpšanas shēmu jomā. Viņam ir arī vērtīga pieredze tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā. [Prasītājs] ir pilotprojekta grupas loceklis un Kamdenas līdzekļu atguves aģentūru tīkla (*CARIN*) kontaktpunkts un regulāri piedalās [Savienības] darba grupās saistībā ar nelikumīgi iegūtu aktīvu konfiskāciju. [Prasītājs] ir pierādījis labas spējas strādāt daudz kultūru vidē, tostarp spēju saskarsmē ar tiesību sistēmām, kas atšķiras no viņa tiesību sistēmas, un pamatīgas zināšanas par Savienības iestāžu tiesību normām [..]. Turklāt viņam ir ievērojama pieredze vadībā.

Uzklauššanas laikā [prasītājs] sniedza stratēģisku priekšstatu par Eiropas prokurora lomu un darbību Eiropas Prokuratūrā un sniedza ļoti precīzas atbildes uz komitejas uzdotajiem jautājumiem. Viņš ir pierādījis labu Regulas [2017/1939] izpratni, kā arī izpratni par izaicinājumiem, ar kuriem varētu saskarties Eiropas prokuratūra, un piedāvāja dzīvotspējīgus risinājumus, lai tos atrisinātu. Komiteja novērtēja likto uzsvaru uz to, lai Eiropas Prokuratūra ievērotu pamattiesības un procesuālās tiesības tās procedūrās. Komiteja it īpaši novērtēja viņa kā speciālista ekspertīzi nelikumīgi iegūtu aktīvu konfiskācijas un piedziņas jomā, kā arī viņa pragmatisko pieeju iespējamo konfliktu risināšanā. Komiteja ir pārliecināta, ka [prasītājs] atbilst visiem nosacījumiem, lai būtu efektīvs Eiropas prokurors.”

- 17 Jautājumu par Eiropas prokuroru atlasī un iecelšanu izskatīja Padomes tieslietu un iekšlietu padome sešās secīgās sanāksmēs (turpmāk tekstā – “*COPEN* sanāksmes”), kas notika 2019. gada 9. septembrī, 26. novembrī un 12. decembrī, kā arī 2020. gada 1., 20. un 22. jūlijā.
- 18 2019. gada 18. septembrī Padomes prezidentvalsts nosūtīja Pastāvīgo pārstāvju komitejai (*Coreper*) dokumentu “Uzdevumi un procedūras Eiropas prokuroru atlasei”. Šī dokumenta 8. punktā bija noteikts:

“Tehniskos sagatavošanas darbus veiks kompetentās Padomes struktūras (atkarībā no lietas – *COPEN* darba grupa un/vai Tieslietu un iekšlietu padome). Izvērtēšana notiks, pamatojoties uz atlases žūrijas nosūtītajiem argumentētajiem atzinumiem, ņemot vērā atlases komitejas prioritāro secību, kura nav obligāta, un to, ka atlases komiteja jau ir rūpīgi izvērtējusi gala sarakstā iekļauto kandidātu nopelnus un profesionālo pieredzi, [kā arī] kvalifikāciju. Pēc šīs izvērtēšanas Padomes kompetentā struktūra piedāvās Eiropas prokuroru kandidatūras un ieteiks [*Coreper*] viņus iecelt amatā. Saskaņā ar Regulas [2017/1939] 16. panta [3. un 4. punktu] Padome ar vienkāršu iesaistīto dalībvalstu balsu vairākumu izraugās un ieceļ Eiropas prokurorus [..].”

- 19 *COPEN* sanāksmē 2019. gada 26. novembrī Beļģijas delegācija norādīja [*konfidenciāli*]¹.
- 20 *COPEN* sanāksmē 2019. gada 12. decembrī [*konfidenciāli*].
- 21 2020. gada 27. februārī Beļģijas Karaliste sniedza Padomei rakstveida pamatojumu attiecībā uz [*konfidenciāli*].
- 22 Šajā rakstveida pamatojumā Beļģijas Karaliste [*konfidenciāli*].
- 23 Turpinājumā Beļģijas Karaliste izklāstīja Ģenerālprokuroru kolēģijas un Federālā prokurora nostāju šādi:
- “[*konfidenciāli*]”.
- 24 Beļģijas Karaliste turklāt šādā izklāstā norādīja, kādēļ tā uzskata, ka šajā lietā ir jāņem vērā Ģenerāladvokātu kolēģijas atzinums:
- “[*konfidenciāli*]”.
- 25 Beļģijas Karaliste arī precizēja, ka “[*konfidenciāli*]”.
- 26 Sava rakstveida pamatojuma noslēgumā Beļģijas Karaliste norādīja, ka “[*konfidenciāli*]”.
- 27 2020. gada 1. jūlijā *COPEN* sanāksmē Padomes prezidentvalsts atgādināja, ka [*konfidenciāli*].
- 28 Tā rezultātā jautājums par Beļģijas Karalistes Eiropas prokurora atlasīšanu un iecelšanu tika apspriests “*ANTICI* grupas” sanāksmē 2020. gada 13. jūlijā.
- 29 2020. gada 24. jūlijā *Coreper* pieņēma lēmuma projektu par Eiropas Prokuratūras Eiropas prokuroru iecelšanu amatā.
- 30 2020. gada 27. jūlijā Padome pieņēma Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1117, ar ko iecel Eiropas Prokuratūras Eiropas prokuroorus (OV 2020, L 244, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 31 Apstrīdētā lēmuma 7. un 8. apsvērumi ir formulēti šādi:
- “(7) Atlases komiteja sagatavoja motivētos atzinumus un katra tāda izvirzītā kandidāta sarindojumu, kurš atbilda Regulas (ES) 2017/1939 16. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un iesniedza tos Padomei, kas tos saņēma 2019. gada 29. maijā, 20. jūnijā, 11. oktobrī, 18. novembrī un 10. decembrī un 2020. gada 16. jūlijā.
- (8) Ievērojot atlases [komitejas darbības noteikumu] [VII noteikuma 2. punkta] ceturto daļu, atlases komiteja sarindoja kandidātus atbilstīgi viņu kvalifikācijai un pieredzei. Sarindojums norāda atlases komitejas prioritāro secību, un Padomei tas nav saistošs.”

¹ Konfidenciālie dati ir aizklāti.

32 Apstrīdētā lēmuma 12. apsvērumā Padome norādīja, ka tā, ņemot vērā atlases komitejas sniegtos motivētos atzinumus, izvērtēja kandidātu attiecīgās priekšrocības. Šī lēmuma 13. apsvērumā Padome precizēja, ka pamatojoties uz minēto izvērtējumu, tā ievēroja atlases komitejas norādīto nesaistošo prioritāro secību attiecībā uz visu iesaistīto dalībvalstu izvirzītajiem kandidātiem, izņemot tos, kurus izvirzīja Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika un Portugāles Republika, attiecībā uz kuriem tā pamatojās uz atšķirīgu šo kandidātu nopelnu izvērtējumu, kurš tika veikts attiecīgajās Padomes darba sagatavošanas struktūrās.

33 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 1. pantu:

“Ar šo šādas personas tiek ieceltas par *EPPO* Eiropas prokuroriem kā pagaidu darbinieki AD 13 pakāpē uz sešu gadu termiņu, kas nav atjaunojams, no 2020. gada 29. jūlija:

Yves van den Berge kungs

[..]”.

34 Ar 2020. gada 7. oktobra vēstuli Padome paziņoja prasītājam, kā arī visiem pārējiem neizraudzītajiem kandidātiem apstrīdēto lēmumu, kā arī atbilstošo informāciju par iemesliem, kas pamato tās lēmumu iecelt citu kandidātu, šajā gadījumā *Yves van den Berge*.

35 Tādējādi Padome precizēja [*konfidenciāli*].

36 Šajā ziņā Padome sniedza vairākus precizējumus. Tādējādi tā norādīja [*konfidenciāli*].

37 Padome arī uzsvēra [*konfidenciāli*].

38 Turklāt Padome norādīja [*konfidenciāli*].

39 Šajā vēstulē Padome arī precizēja [*konfidenciāli*].

40 Ar 2020. gada 19. oktobra vēstuli prasītājs lūdza Padomi viņam nosūtīt visus dokumentus, kas attiecas uz viņu skarošās atlases procedūras norisi. Atbildē Padome 2020. gada 25. novembrī nosūtīja prasītājam atlases komitejas vērtējumu par viņa kandidatūru, Beļģijas Karalistes rakstisko pamatojumu, lai atkāptos no atlases komitejas noteiktās prioritārās secības attiecībā uz šīs dalībvalsts izvirzītajiem kandidātiem Eiropas prokurora amatam, *COPEN* 2019. gada 26. novembra, 2019. gada 12. decembra un 2020. gada 1. jūlija sanāksmju protokolu izrakstus, ciktāl tie attiecās uz šīs dalībvalsts izvirzīto kandidātu atlasī, kā arī Padomes 2019. gada 18. decembra dokumentu 12175/19, kurā noteikta iekšējā procedūra, kas jāievēro Padomē, lai ieceltu Eiropas prokurorus, un divus citus dokumentus par “*ANTICI* grupas” iesaisti šajā procedūrā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

41 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 21. oktobrī, prasītājs cēla šo prasību.

- 42 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 18. janvārī, Beļģijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Ar 2021. gada 23. februāra lēmumu Vispārējās tiesas devītās palātas priekšsēdētāja atļāva šo iestāšanos lietā. Beļģijas Karaliste iesniedza savu procesuālo rakstu, un galvenie lietas dalībnieki informēja Vispārējo tiesu, ka tie par to neformulēs apsvērumus noteiktajā termiņā.
- 43 2021. gada 26. janvārī Padome Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iebildumu rakstu.
- 44 Vispārējā tiesa, kurā Padome 2021. gada 11. februārī iesniedza šajā ziņā pamatotu lūgumu, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 66. pantu, nolēma šī sprieduma publiskajā versijā neiekļaut Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstules, kas pievienota prasības pieteikumam, un Padomes 2020. gada 25. novembra vēstules un tās pielikumu, kas pievienoti iebildumu rakstam, saturu.
- 45 Prasītājs un Padome attiecīgi 2021. gada 12. martā un 19. aprīlī iesniedza replikas rakstu un atbildes rakstu uz repliku.
- 46 Pēc tiesneša B. Berkes [*B. Berke*] nāves 2021. gada 1. augustā devītās palātas priekšsēdētāja iecēla citu tiesnesi, lai papildinātu palātas sastāvu.
- 47 Vispārējā tiesa sava Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus. Lietas dalībnieki atbildēja uz šiem jautājumiem noteiktajā termiņā.
- 48 Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 106. panta 3. punktam nolēma izskatīt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas.
- 49 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to *Yves van den Berge* ir iecelts Eiropas Prokuratūras Eiropas prokurora amatā no 2020. gada 29. jūlija;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 50 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
 - pakārtoti, saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu apstrīdētā lēmuma tiesiskās sekas saglabāt spēkā līdz brīdim, kad šis tiesību akts tiks aizstāts ar pienācīgā veidā pieņemtu jaunu tiesību aktu, bet ne ilgāk kā 24 mēnešus no brīža, kad stāsies spēkā Savienības tiesu nolēmums, ar kuru šī lieta tiks galīgi izlemta.
- 51 Beļģijas Karaliste lūdz Vispārējo tiesu prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

- 52 Prasības pamatojumam prasītājs būtībā izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats būtībā attiecas uz Eiropas prokuroru iecelšanai piemērojamo noteikumu – it īpaši procesuālo noteikumu, kas paredzēti Regulas 2017/1939 14. panta 3. punktā un 16. panta 1.–3. punktā –, kā arī Īstenošanas lēmuma 2018/1696 1. panta, Atlases komitejas darbības noteikumu VI panta 2. punkta un VII panta 2. punkta un nediskriminācijas principa pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz LESD 296. pantā paredzētā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā nostiprinātā pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu. Trešais pamats attiecas uz labas pārvaldības principa un pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses pārkāpumu, kā arī uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Par pirmo pamatu – Eiropas prokuroru iecelšanas procedūru reglamentējošo tiesību normu un nediskriminācijas principa pārkāpumu

- 53 Pirmajam pamatam ir divas daļas.

Par pirmā pamata pirmo daļu

- 54 Ar pirmā pamata pirmo daļu prasītājs būtībā apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi apstrīdētā lēmuma pieņemšanas kārtību regulējošās tiesību normas, salīdzinādama Beļģijas Karalistes trīs izvirzīto kandidātu nopelnus, pamatojoties uz šīs dalībvalsts Ģenerālprokuroru kolēģijas un Federālā prokurora atzinumu, nevis pamatojoties uz atlases komitejas atzinumu.
- 55 Prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka no Regulas 2017/1939 16. panta izriet, ka Padome izvēlas un ieceļ vienu no trim kandidātiem, kurus izvirzījusi katra no Eiropas Prokuratūrā iesaistītajām dalībvalstīm, pēc atlases komitejas motivētā atzinuma saņemšanas. No tā izrietot, ka Padomei, izvēloties vienu no trim attiecīgajiem kandidātiem, noteikti ir jābalstās uz atlases komitejas atzinumu. Prasītājs uzskata, ka tādējādi Padome nevar aizstāt atlases komitejas atzinumu ar attiecīgās dalībvalsts vai valsts kompetentās iestādes atzinumu, kuras loma aprobežojoties ar tādu trīs kandidātu izvirzīšanu, kuri atbilst Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 56 Šādu Regulas 2017/1939 16. panta interpretāciju esot apstiprinājusi pati Padome 2019. gada 18. septembra iekšējā dokumentā 12175/19, kurā noteikta iekšējā procedūra, kas jāievēro Padomē, lai ieceltu Eiropas prokurus, un kurš pievienots iebildumu raksta pielikumā.
- 57 Taču, prasītāja ieskatā, no apstrīdētā lēmuma 13. apsvēruma un Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstules, kā arī no pierādījumiem, ko Padome ir iesniegusi iebildumu raksta pielikumā, izrietot, ka attiecībā uz Beļģijas Karalistes izvirzītā kandidāta iecelšanu Eiropas prokurora amatā Padome, pārkāpjot Regulas 2017/1939 16. pantu, nav ņēmusi vērā šīs dalībvalsts izvirzīto kandidātu nopelnu salīdzinājumu, ko atlases komiteja veikusi savā argumentētajā atzinumā, bet esot ņēmusi vērā citu nopelnu salīdzinājumu, kas nav paredzēts Regulā 2017/1939 un ko veikušas struktūras, kurām nav pilnvarojuma to darīt, un kurā ir pārņemts Ģenerālprokuroru kolēģijas un Beļģijas Federālā prokurora sniegtais atzinums.
- 58 Padome un Beļģijas Karaliste apstrīd prasītāja argumentus.

- 59 Vispirms jānorāda, ka prasītājs neapstrīd procedūras, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, norisi, kā tā aprakstīta šī sprieduma 10.–30. punktā.
- 60 Tāpat ir jānorāda, ka prasītājs nav izvirzījis iebildi par prettiesiskumu ne attiecībā uz Regulas 2017/1939 16. vai 14. pantu, ne pret Atlases komitejas darbības noteikumiem, bet viņš apgalvo, ka Padome šajā lietā ir pārkāpusi šīs tiesību normas.
- 61 Šajā ziņā attiecībā uz tiesību normām, ar ko tiek reglamentēta procedūra, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2017/1939 16. panta 2. punktu Padome izraugās un ieceļ attiecīgās dalībvalsts Eiropas prokurora amatā vienu no trim kandidātiem, kurus šī dalībvalsts ir izvirzījusi, pēc tam, kad tā ir saņēmusi atlases komitejas argumentēto atzinumu. Šajā pašā tiesību normā ir paredzēts, ka gadījumā, ja atlases komiteja secina, ka kandidāts neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami Eiropas prokurora pienākumu veikšanai, tās atzinums Padomei ir saistošs.
- 62 Jāatgādina arī, ka saskaņā ar Regulas 2017/1939 16. panta 3. punktu “Padome ar vienkāršu balsu vairākumu izraugās un ieceļ Eiropas prokurorus uz sešu gadu pilnvaru termiņu, kas nav atjaunojams [..]”.
- 63 Atlases komitejai uzticētā uzdevuma precīzais apjoms ir precizēts Atlases komitejas darbības noteikumos.
- 64 Tādējādi saskaņā ar Atlases komitejas darbības noteikumu VI panta 2. punktu tā izvērtē izvirzīto kandidātu kandidatūras, ņemot vērā prasības, kas noteiktas Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktā, un uzklausa šos kandidātus, kuriem jāierodas uz uzklauššanu klātienē. Saskaņā ar šo pašu noteikumu VII panta 2. punkta pirmo daļu, pamatojoties uz [pieteikumu izskatīšanas] un uzklauššanas laikā gūtajiem konstatējumiem, atlases komiteja sniedz atzinumu par kandidātu kvalifikāciju Eiropas prokurora pienākumu veikšanai un skaidri norāda, vai kandidāts atbilst Regulas 2017/1939 16. panta 1. punkta nosacījumiem. Saskaņā ar Atlases komitejas darbības noteikumu VII panta 2. punkta otro daļu, “ja izvirzītie kandidāti neatbilst [..] [minētajiem] nosacījumiem, atlases komiteja ar sekretariāta starpniecību attiecīgajai dalībvalstij lūdz izvirzīt atbilstošu skaitu jaunu kandidātu”. Visbeidzot, saskaņā ar šo pašu darbības noteikumu VII panta 2. punkta trešo daļu atlases komiteja sarindo kandidātus pēc viņu kvalifikācijas un pieredzes, un šajā sarindojumā, kas Padomei nav saistošs, norāda prioritāro secību.
- 65 No šīm tiesību normām izriet, ka attiecībā uz Eiropas prokuroru iecelšanas procedūru, kā to pareizi norāda Padome, atlases komitejas pilnvarojumā ietilpst divi dažādi uzdevumi. Pirmais uzdevums ir sagatavot argumentētu atzinumu par kandidātu kvalifikāciju pildīt Eiropas prokurora pienākumus, skaidri norādot, vai kandidāts atbilst Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Šis atzinums, kas tiek sniegts pēc kandidatūru izskatīšanas un kandidātu individuālas uzklauššanas, ko veic atlases komiteja, ir saistošs Padomei, ja tā konstatē, ka kandidāts neatbilst nosacījumiem, lai pildītu Eiropas prokurora pienākumus. Šādā gadījumā atlases komiteja aicina attiecīgo dalībvalsti izvirzīt jaunu kandidātu. Tātad Padome, kas saskaņā ar Regulas 2017/1939 16. panta 2. punktu var izraudzīties un iecelt vienu no trim kandidātiem, kurus attiecīgā dalībvalsts ir izvirzījusi Eiropas prokurora amatam, tikai pēc tam, kad tā ir saņēmusi atlases komitejas argumentēto atzinumu par minēto kandidātu kvalifikāciju pildīt šī amata pienākumus, var pieņemt lēmumu šajā ziņā tikai kad atlases komiteja ir sniegusi labvēlīgu argumentēto atzinumu par trīs attiecīgās dalībvalsts izvirzītajiem kandidātiem. No tā izriet, ka

minētās komitejas pirmais uzdevums ir pārliecināties par to, ka Padomei būs jāizvēlas no trim kandidātiem, kuri visi, ņemot vērā viņu kvalifikāciju, atbilst nosacījumiem, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus.

- 66 Otrās atlases komitejas uzdevums ir veikt attiecīgās dalībvalsts izraudzīto kandidātu sarindošanu, pamatojoties uz viņu kvalifikāciju un pieredzi, proti, minēto kandidātu nopelnu salīdzinājumu, kurā ir norādīta prioritāra secība. Kā atgādināts šī sprieduma 64. punktā, Atlases komitejas darbības noteikumu VII panta 2. punkta trešajā daļā ir skaidri noteikts, ka šis sarindojums Padomei nav saistošs. No tā izriet, ka atlases komitejas otrais uzdevums ir – tikai kā padomdevējai – veikt trīs attiecīgās dalībvalsts izvirzīto kandidātu, kuri atbilst nosacījumiem, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus, nopelnu salīdzinājumu, uz kuru Padome vajadzības gadījumā varēs balstīt lēmumu par viena no šiem kandidātiem iecelšanu Eiropas prokurora amatā.
- 67 Šajā lietā no atlases komitejas 2020. gada 20. jūnija atzinuma par trim Beļģijas Karalistes izvirzītajiem kandidātiem Eiropas prokurora amatam, kura saturs ir izklāstīts šī sprieduma 14.–16. punktā, izriet, ka pēc kandidātu pieteikumu izskatīšanas un šo kandidātu uzklauššanas šī komiteja uzskatīja, ka minētie kandidāti atbilst Regulas 2017/1939 16. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus. No šī atzinuma arī izriet, ka atlases komiteja ir sarindojusi kandidātus prioritārā secībā, saskaņā ar kuru prasītājs bija sarindojuma pirmajā vietā un *Yves van den Berge* – trešajā vietā, un ka šī prioritārā secība balstījās uz minēto kandidātu kvalifikācijas un pieredzes salīdzinājumu.
- 68 Turklāt no dažādo *COPEN* sanāksmju ziņojumiem (skat. iepriekš šī sprieduma 19., 20. un 27. punktu) izriet, ka Eiropas prokurora amata kandidātu pieteikumu izskatīšanas posmā Beļģijas Karalistes delegācija norādīja [*konfidenciāli*].
- 69 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 13. apsvēruma (skat. iepriekš šī sprieduma 32. punktu), kā arī no Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstules (skat. iepriekš šī sprieduma 34.–36. punktu) izriet, ka attiecībā uz Beļģijas Karalistes Eiropas prokurora iecelšanu Padome savu lēmumu ir balstījusi nevis uz atlases komitejas veikto sarindojumu, bet gan uz “citu nopelnu salīdzinājumu”. No šīs pašas informācijas izriet, ka šī salīdzinājuma ietvaros īpaša uzmanība tika pievērsta apstāklim, ka [*konfidenciāli*].
- 70 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, lai gan atlases komiteja pēc sarindojuma, kas īstenots, pamatojoties uz Beļģijas Karalistes trīs izvirzīto Eiropas prokurora amata kandidātu kvalifikāciju un pieredzi, faktiski uzskatīja, ka prasītājs ir vispiemērotākais kandidāts, lai pildītu attiecīgos amata pienākumus, Padome apstrīdēto lēmumu tika balstījusi uz citu nopelnu salīdzinājumu, kurā noteicoša loma bija Ģenerālprokuroru kolēģijas atzinumam, ko tai darīja zināmu Beļģijas iestādes.
- 71 Taču, pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Atlases komitejas darbības noteikumu VII panta 2. punkta trešo daļu šīs komitejas sarindojums, kas veikts, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts trīs izvirzīto kandidātu kvalifikāciju un pieredzi, Padomei nav saistošs (skat. iepriekš šī sprieduma 63. punktu).
- 72 Otrkārt, ir jānorāda, ka ne ar Regulas 2017/1939 16. panta 2. un 3. punktu, ne ar Atlases komitejas darbības noteikumiem nav aizliegts, ka Padome, lai veiktu izvēli starp trim kandidātiem, kurus dalībvalsts ir izvirzījusi, īstenojot kompetenci, kas tai paredzēta minētā 16. panta 2. un 3. punktā, ņem vērā informāciju, kuru tai ir sniegušas tajā pārstāvēto dalībvalstu valdības vai, attiecīgā gadījumā, pati attiecīgā dalībvalsts.

- 73 No tā izriet, ka prasītājs kļūdaini apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts, pārkāpjot procesuālos noteikumus, kas reglamentē tā pieņemšanu, un it īpaši Regulas 2017/1939 14. un 16. pantu, kā arī Atlases komitejas darbības noteikumu VI panta 2. punktu un VII panta 2. punktu.
- 74 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata otro daļu

- 75 Ar pirmā pamata otro daļu prasītājs apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi nediskriminācijas principu, balstīdama savu lēmumu par Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas un Portugāles Republikas Eiropas prokuroru iecelšanu amatā uz nopelnu salīdzinājumu, ko veikusi struktūra, kurai šajā ziņā nav nekādu pilnvaru, un vienlaikus balstot šo pašu lēmumu par iecelšanu amatā attiecībā uz citām Eiropas Prokuratūrā iesaistītajām dalībvalstīm uz atlases komitejas atzinumu saskaņā ar Regulu 2017/1939.
- 76 Šajā sakarā jāatgādina, ka vispārējais nediskriminācijas vai vienlīdzīgas attieksmes princips tiek pārkāpts tikai tad, ja salīdzināmas situācijas tiek aplūkotas atšķirīgi vai atšķirīgas situācijas tiek aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (skat. spriedumus, 2013. gada 5. decembris, *Solvay/Komisija*, C-455/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:796, 77. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 16. jūnijs, *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisija*, T-126/19, EU:T:2021:360, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 77 Taču šajā lietā, pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, no apstākļa, ka Padome nav ievērojusi atlases komitejas izveidoto sarindojumu, lai ieceltu Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas un Portugāles Republikas Eiropas prokuroorus, nevar secināt, ka šajā lietā tā savu lēmumu būtu balstījusi uz nopelnu salīdzinājumu, ko veikusi struktūra, kurai šajā ziņā nav nekādu pilnvaru.
- 78 Proti, jāatgādina, ka no Regulas 2017/1939 tiesību normām un no Atlases komitejas darbības noteikumiem izriet, ka dalībvalsts, kura piedalās Eiropas Prokuratūrā, izvirzīto kandidātu sarindojums, ko veikusi atlases komiteja, Padomei nav saistošs un ka pēdējā minētā var ņemt vērā informāciju, kuru tai ir sniegušas tajā pārstāvētās dalībvalstis, veicot minēto kandidātu nopelnu salīdzinājumu, kas tai galu galā ir jāīsteno (skat. šī sprieduma 71. un 72. punktu).
- 79 Līdz ar to, kā apgalvo Padome, apstāklis, ka Regulā 2017/1939 paredzēto procesuālo noteikumu piemērošana ir novedusi pie tā, ka dažos gadījumos Padome ievēro atlases komitejas īstenoto sarindojumu, un citos gadījumos tā neņem vērā šo sarindojumu un balsta savu lēmumu uz citu nopelnu salīdzinājumu, nepierāda, ka atsevišķiem kandidātiem ir piemērota diskriminējoša attieksme.
- 80 Tādējādi pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota, kā arī līdz ar to ir jānoraida pirmais pamats kopumā.

Par otro pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

- 81 Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā, kāds tas tika publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*, nav norādīts pamatojums attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ Padome izvēlējās atkāpties no atlases komitejas noteiktās prioritārās secības un balstīties uz citu nopelnu salīdzinājumu, ko veikušas Padomes darba sagatavošanas struktūras.

- 82 Prasītāja uzskata, ka Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstule nenovērš šo pamatojuma trūkumu. Proti, pirmkārt, runa esot par pamatojumu, kas nosūtīts vēlāk un kas līdz ar to nav ietverts apstrīdētajā lēmumā, kāds tas ir publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*. Taču lēmuma pamatojumam, kura mērķis ir konkrēti noteikt tā bāzi un pamatot Padomes izdarīto izvēli, pieņemot šo lēmumu, būtu jāpastāv un jābūt identificējamam lēmuma pieņemšanas brīdī.
- 83 Otrkārt, šajā vēstulē norādītajiem pamatiem neesot nozīmes, jo tie esot pretrunā ar Regulu 2017/1939 ieviestajai Eiropas prokurora amata kandidātu novērtēšanas sistēmai. Prasītājs šeit atsaucas uz apstākli, ka Padome ir attaisnojusi Beļģijas Karalistes Eiropas prokurora amatā ieceltā kandidāta izvēli ar to, ka [konfidenciali]. Prasītājs šajā ziņā atsaucas arī uz apstākli, ka Padome savu izvēli ir pamatojusi ar to, ka [konfidenciali]. Prasītāja ieskatā, šie apstākļi nevarēja attaisnot to, ka Padome piešķir prioritāti valsts iestādes atzinumam, nevis kompetentās Savienības struktūras, proti, atlases komitejas, atzinumam. Turklāt prasītājs uzskata, ka ar [konfidenciali] saistītais kritērijs nevar pamatot ieceltā kandidāta kandidatūrai piešķirto prioritāti salīdzinājumā ar prasītāja kandidatūru.
- 84 Padome un Beļģijas Karaliste apstrīd prasītāja argumentus.
- 85 Vispirms jāatgādina, ka LESD 296. pantā un Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu ir atkarīgs no attiecīgā tiesību akta būtības un konteksta, kādā tas ir pieņemts. Pamatojumam ir skaidri un viennozīmīgi jāatspoguļo iestādes argumentācija, lai, pirmkārt, ļautu ieinteresētajām personām zināt veiktā pasākuma pamatojumu, lai varētu aizstāvēt savas tiesības un pārbaudīt, vai lēmums ir vai nav pienācīgi pamatots un, otrkārt, lai ļautu Savienības Tiesai īstenot savu likumības kontroli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 11. jūnijs, Komisija/*Di Bernardo*, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 86 No tā izriet, ka pamatojums attiecīgajai personai principā ir jāpaziņo vienlaikus ar tai nelabvēlīgo lēmumu un ka pamatojuma neesamību nevar novērst ar to, ka ieinteresētā persona lēmuma pamatojumu uzzina tiesvedības laikā Savienības tiesā (spriedums, 2008. gada 28. februāris, *Neirinck/Komisija*, C-17/07 P, EU:C:2008:134, 50. punkts; skat. arī spriedumu, 2020. gada 11. jūnijs, Komisija/*Di Bernardo*, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 87 Šajā lietā ir jānorāda, ka ar apstrīdēto lēmumu Padome izvēlējās un iecēla Eiropas prokurora amatā vienu no trim kandidātiem, kurus bija izvirzījusi katra dalībvalsts, kas piedalās ciešākā sadarbībā Eiropas Prokuratūras izveidei.
- 88 Taču, pirmkārt, ir jākonstatē, ka šādu lēmumu par iecelšanu amatā nevar uzskatīt par vispārpiemērojamu tiesību aktu, jo tas neattiecas uz vispārīgi un abstrakti noteiktām personu kategorijām, un visus Savienības tiesību subjektus, kas ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, arī nevar uzskatīt par šādu personu kategoriju, uz kurām attiecas lēmums par iecelšanu. Apstākļi, ka apstrīdētais lēmums ir publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*, turklāt nevar grozīt tā juridisko raksturu (skat. rīkojumu, 2021. gada 8. jūlijs, *Mendes de Almeida/Padome*, T-75/21, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:424, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 89 Otrkārt, ir jānorāda, ka lēmums iecelt Eiropas prokurora amatā konkrētus kandidātus, kurus izvirzījušas dalībvalstis, kas piedalās ciešākā sadarbībā Eiropas Prokuratūras izveidei, ir nesaraunami saistīts ar netiešu atteikumu iecelt šajā amatā citus šo dalībvalstu izvirzītus kandidātus (skat. rīkojumu, 2021. gada 8. jūlijs, *Mendes de Almeida*/Padome, T-75/21, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:424, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 90 No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir jāuzskata par individuālu aktu kopumu, kas ir nelabvēlīgi personām, kuras nav to adresāti, proti, kandidātiem, kurus izvirzījušas Eiropas Prokuratūrā iesaistītās dalībvalstis un kurus Padome nav iecēlusi Eiropas prokurora amatā (skat. rīkojumu, 2021. gada 8. jūlijs, *Mendes de Almeida*/Padome, T-75/21, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:424, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 91 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā šī sprieduma 85. un 86. punktā minēto judikatūru, apstrīdētā lēmuma, ciktāl ar to netieši tika noraidīta prasītāja kandidatūra uz Beļģijas Karalistes Eiropas prokurora amatu, pamatojums principā viņam bija jāpaziņo vienlaikus ar apstrīdēto lēmumu.
- 92 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā, kā tas ir publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*, vienīgais pamatojums ir tā 13. apsvērumā. Proti, tajā ir norādīts, ka “attiecībā uz Beļģijas, Bulgārijas un Portugāles izvirzītajiem kandidātiem Padome neievēroja atlases komitejas nesaistošo prioritāro secību, pamatojoties uz atšķirīgo to kandidātu nopelnu izvērtējumu, kurš tika veikts attiecīgajās Padomes darba sagatavošanas struktūrās”.
- 93 Prasītājs apgalvo, ka šis pamatojums viņam nav ļāvis saprast iemeslus, kuru dēļ Padome izvēlējās neievērot atlases komitejas – kas viņu bija izvirzījusi kā vispiemērotāko kandidātu no Beļģijas Karalistes izvirzīto kandidātu vidus, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus, – noteikto prioritāro secību. Prasītājs uzskata, ka Padomei, ņemot vērā atlases komitejas atzinuma saturu, bija jāpamato, kāpēc tā nolēmusi neievērot šo prioritāro secību.
- 94 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumu, 2006. gada 6. septembris, Portugāle/Komisija, C-88/03, EU:C:2006:511, 88. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 95 Taču, kā konstatēts šī sprieduma 66. punktā, no Atlases komitejas darbības noteikumu VII panta 2. punkta trešās daļas izriet, ka trīs Beļģijas Karalistes izvirzīto Eiropas prokurora amata kandidātu sarindojums, ko tā veikusi, balstoties uz šo kandidātu kvalifikāciju un pieredzi, Padomei nebija saistošs. Tādējādi pēdējā minētā varēja vai nu izmantot minēto sarindojumu, vai balstīt savu lēmumu uz kandidātu nopelnu citu salīdzinājumu.
- 96 Līdz ar to prasītājs kļūdaini apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojumam bija jāļauj viņam saprast, kādēļ Padome nolēma neievērot atlases komitejas noteikto prioritāro secību.
- 97 Tomēr jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo Padome, apstrīdētā lēmuma pamatojums, kas ietverts šī lēmuma 13. apsvērumā, pats par sevi neļauj nedz prasītājam, nedz Vispārējai tiesai saprast, kādēļ Padome ir uzskatījusi, ka Beļģijas Karalistes Eiropas prokurora amatā ieceltajam kandidātam ir lielāki nopelni nekā prasītājam.

- 98 Padomes arguments, saskaņā ar kuru prasītājs varēja saprast, kāpēc ieceltā kandidāta kandidatūrai tika dota priekšroka salīdzinājumā ar viņa kandidatūru, jo viņš bija saņēmis Beļģijas Ģenerālprokuroru kolēģijas atzinumu, kā arī atlases komitejas atzinumu, ciktāl šie dokumenti attiecās uz viņu, neatspēko šo konstatējumu, jo apstrīdētajā lēmumā nav nevienas norādes par to, ka Padome ir balstījusi šo lēmumu uz informāciju, ko sniegusi Beļģijas Karaliste par Ģenerālprokuroru kolēģijas un Federālā prokurora atzinumu par vispiemērotāko kandidātu, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus.
- 99 Tomēr ir jākonstatē, ka 2020. gada 7. oktobra vēstulē, kuras saturs ir izklāstīts šī sprieduma 34.–36. punktā, Padome ir pietiekami detalizēti izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka ieceltais kandidāts ir piemērotāks par abiem pārējiem kandidātiem, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus.
- 100 Līdz ar to, lai gan būtu bijis vēlams, ka prasītāja kandidatūras noraidījuma papildu pamatojums viņam būtu paziņots vienlaikus ar apstrīdētā lēmuma publicēšanu *Oficiālajā Vēstnesī*, ir jānorāda, ka prasītājs ir varējis iepazīties ar minēto pamatojumu Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstulē, proti, pirms prasības celšanas, un ka šajā lietā šāda paziņošana viņam ir ļāvusi izvērtēt šī lēmuma pamatotību un aizstāvēt savas tiesības, ko skaidri pierāda trešā pamata pamatojumam izvirzītie argumenti, kas skaidri attiecas uz pamatojumu, uz kuru atsaukusies Padome savā 2020. gada 7. oktobra vēstulē.
- 101 No tā izriet, ka prasītājs šajā ziņā nevar lietderīgi atsaukties uz šī sprieduma 85. un 86. punktā atgādinātajā judikatūrā skaidrotā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.
- 102 Turklāt ir jāatgādina, ka pamats par LESD 296. panta otrās daļas pārkāpumu ir nošķirams no pamata par acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Proti, pirmais pamats par pamatojuma neesamību vai nepietiekamību attiecas uz būtisku formas prasību pārkāpumu LESD 263. panta izpratnē un ir absolūts pamats, kas izvirzāms pēc Savienības tiesas ierosmes, taču otrais pamats par lēmuma likumību pēc būtības attiecas uz tiesību normas attiecībā uz LESD piemērošanu pārkāpumu tā paša LESD 263. panta izpratnē, un Savienības tiesa to var izskatīt vienīgi tad, ja šo pamatu ir izvirzījis prasītājs. Līdz ar to pienākums norādīt pamatojumu ir jautājums, kas jānošķir no jautājuma par apstrīdētā lēmuma pamatojuma pamatotību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. punkts).
- 103 Līdz ar to prasītāja argumenti, ciktāl tie ir izvirzīti pamata par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu pamatojumam, ar kuriem viņš apgalvo, ka Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstulē norādītie pamati ir pretrunā ar Regulu 2017/1939 ieviestajai Eiropas prokurora amata kandidātu novērtēšanas sistēmai, jo Padome ir devusi priekšroku Beļģijas Ģenerālprokuroru komitejas atzinumam, nevis atlases komitejas atzinumam, ir jānoraida kā neefektīvi.
- 104 Katrā ziņā, tā kā šie argumenti lielā mērā pārklājas ar argumentiem, kurus prasītājs ir izvirzījis trešā pamata pamatojumam, ciktāl tas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, tie tiek izvērtēti šī pamata ietvaros.
- 105 No tā izriet, ka otrais pamats par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu – labas pārvaldības principa, rūpības pienākuma pārkāpumu, kā arī acīmredzamu kļūdu vērtējumā

- 106 Prasītājs uzskata, ka saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā ir nostiprinātas tiesības uz objektīvu un taisnīgu attieksmi. Civildienesta jomā, it īpaši attiecībā uz iecelšanu darbā vai amatā valsts sektorā, šis princips esot izraisījis rūpības pienākuma rašanos, kas nozīmējot, ka, izskatot lietu, vēl jo vairāk rīcības brīvības gadījumā, iestādei ir objektīvi jāizvērtē visa tai iesniegtā informācija. Prasītājs norāda, ka Eiropas Savienības Civildienesta tiesa ir nospriedusi, ka iestāde – darbā pieņemšanas procedūrā atturēdamās konkrēti īstenot tai piešķirto rīcības brīvību un neņemdama vērā informāciju prasītāja interesēs, kas attiecas, pirmkārt, uz darbā pieņemšanai piemērojamiem noteikumiem un, otrkārt, uz ieinteresētās personas kvalifikāciju un nopelniem, un tādējādi neīstenodama savu novērtējuma brīvību, konkrēti un ņemot vērā visus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā, – ir pārkāpusi labas pārvaldības principu un savu rūpības pienākumu un ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 107 Šajā lietā, tā kā Padome lēmumu izraudzīties un iecelt vienu no kandidātiem attiecīgās dalībvalsts Eiropas prokurora amatā varēja pieņemt tikai pēc tam, kad tā bija saņēmusi atlases komitejas argumentēto atzinumu, un tā kā šīs komitejas uzdevums bija sarindot kandidātus, ņemot vērā viņu kvalifikāciju un pieredzi, Padomei jebkurā gadījumā būtu bijis jāpamato kandidāta izvēle un viņa iecelšana amatā, efektīvi un konkrēti veicot kandidātu nopelnu salīdzinājumu, ko varēja izdarīt, vai nu atsaucoties uz atlases komitejas atzinumu, vai balstoties uz šajā atzinumā ietvertajām norādēm un veicot šo salīdzinājumu pašai.
- 108 Turklāt prasītājs apgalvo, ka Padomei savs lēmums esot bijis jābalsta uz nopelnu salīdzinājumu, kas pamatots ar objektīviem datiem, proti, uz kandidātu lietas salīdzinājumu ar kvalifikācijām, kas nepieciešamas, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus. Prasītājs uzskata, ka, ņemot vērā viņa plašo profesionālo pieredzi gan finanšu noziegumu izmeklēšanas un kriminālvajāšanas jomā, gan tiesu sadarbības krimināllietās jomā, šādam nopelnu salīdzinājumam būtu vajadzējis likt Padomei konstatēt, ka šī pieredze ir nosacīti pilnīgāka nekā ieceltā kandidāta pieredze, kas skaidri izrietot no atlases komitejas atzinuma. Taču Padome neesot veikusi šādu nopelnu salīdzinājumu, bet esot vienīgi pārņēmusi Beļģijas iestāžu iesniegtajā rakstveida pamatojumā ietverto informāciju, kas esot attiekusies uz izvēlēta kandidāta nopelniem, tos nesalīdzinot ar citu kandidātu, tostarp prasītāja, nopelniem.
- 109 Prasītājs turklāt pārmet Padomei, ka tā ir devusi priekšroku Beļģijas Ģenerālprokuroru kolēģijas atzinumam, nevis atlases komitejas atzinumam, nepauzdamā nostāju par šīs komitejas atzinuma saturu un nepamatodama tā neņemšanu vērā.
- 110 Prasītājs turklāt apgalvo, ka, ņemot vērā lietas materiālus, nav pārbaudīts apgalvojums, ka Ģenerālprokuroru kolēģijas un Federālā prokurora nostāja tostarp bija balstīta uz vispārēju snieguma novērtējumu visā kandidātu karjeras laikā. Tā vietā atlases komiteja, kā uzskata prasītājs, savu vērtējumu ir balstījusi tostarp uz izvirzīto kandidātu karjeras gaitu un – kā minētā komiteja to ir uzsvērusi savā atzinumā – prasītājs turklāt varot atsaukties uz nozīmīgu pieredzi vadības jomā, kas tā neesot divu pārējo Beļģijas Karalistes izvirzīto kandidātu gadījumā.
- 111 Prasītājs turklāt apgalvo, ka Padomes iebildumu rakstā ietvertais apgalvojums, ka tā “īpaši ņēma vērā kandidātu spējas un pieredzi saistībā ar politiku krimināllietu jomā noteikšanu un īstenošanas koordinēšanu dalībvalstu centrālajā līmenī, tostarp attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, un spēju uzņemties lielāku atbildību par koordināciju un uzraudzību”, nav nedz

pierādīts lietas materiālos, it īpaši ar pamatojumu apstrīdētajā lēmumā, nedz arī tas attaisno ieceltajam kandidātam piešķirto priekšroku, ņemot vērā prasītāja nosacīti pilnīgāku profesionālo pieredzi šajās jomās.

- 112 Prasītājs arī apgalvo, ka Padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru “tā ir norādījusi, ka attiecībā uz diviem pārējiem Beļģijas [Karalistes] izvirzītajiem kandidātiem, tostarp prasītāju, Ģenerālprokuroru kolēģija bija izteikusi diezgan piesardzīgus iebildumus”, neatbilst faktiskajiem lietas materiāliem. Prasītājs precizē, ka atzinuma, kas attiecas uz viņu, E punktā ir norādīts, ka “viņa agrākie un pašreizējie amata pienākumi [..], it īpaši ekonomisko, finanšu un nodokļu noziegumu apkarošanas jomā, kā arī viņa pieredze OCSC vadīšanā (misijas Eiropas mērogā – Valsts līdzekļu atguves dienesti un misijas starptautiskā mērogā – CARIN) ir priekšrocības, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus Eiropas Prokuratūrā”.
- 113 Visbeidzot viņš norāda, ka šī paša atzinuma E punktā ietvertā apgalvojuma, saskaņā ar kuru viņš “nav varējis pārliecināt [Ģenerālprokuroru] kolēģiju, ka viņam ir pietiekami skaidrs redzējums par izveidojamās Eiropas Prokuratūras un tās valsts prokurora darba pienākumiem un uzdevumiem”, nozīme ir relatīva, jo to ir sniegusi tieši valsts iestāde, un katrā ziņā tas ir jāsalīdzina ar prasītāja kandidatūras vērtējumu, ko veikusi atlases komiteja savā argumentētajā atzinumā.
- 114 Padome un Beļģijas Karaliste apstrīd prasītāja argumentus.
- 115 Ir jānorāda, ka prasītājs pārmet Padomei, ka tā apstrīdēto lēmumu ir kļūdaini balstījusi uz apsvērumiem, kuri ietverti Beļģijas iestāžu rakstveida pamatojumā, kas iesniegts tādas nostājas atbalstam, kuras mērķis ir atkāpties no atlases komitejas noteiktās prioritārās secības, lai gan šie apsvērumi attiecās tikai uz ieceltā kandidāta nopelniem un tajā nebija ietverts šī kandidāta nopelnu salīdzinājums ar pārējo divu kandidātu, tostarp prasītāja, nopelniem. Turklāt prasītājs uzskata, ka viņa profesionālajai pieredzei, kas ir nosacīti pilnīgāka par ieceltā kandidāta profesionālo pieredzi, vajadzēja likt Padomei uzskatīt, ka viņš ir vislabākais kandidāts, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus.
- 116 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka iestādei ir plaša rīcības brīvība, novērtējot un salīdzinot uz vakantu amatu pretendējošu kandidātu nopelnus, un ka šī vērtējuma elementi ir atkarīgi ne tikai no attiecīgo personu kompetences un profesionālās vērtības, bet arī no viņu rakstura, rīcības un personības kopumā (skat. spriedumu, 2005. gada 3. februāris, *Mancini*/Komisija, T-137/03, EU:T:2005:33, 97. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 117 Tā tas ir vēl jo vairāk, ja vakantais amats ir saistīts ar lielu atbildību (spriedums, 2005. gada 3. februāris, *Mancini*/Komisija, T-137/03, EU:T:2005:33, 98. punkts).
- 118 Šajā lietā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas 2017/1939 9. pantu Eiropas prokurori kopā ar Eiropas galveno prokuroru veido Eiropas Prokuratūras kolēģiju, kuras uzdevums ir pieņemt lēmumus par stratēģiskiem jautājumiem, piemēram, par EPPO prioritāšu un izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas noteikšanu (skat. šīs regulas 24. apsvērumu), kā arī par vispārējiem jautājumiem, kuri izriet no atsevišķām lietām, jo īpaši, lai visās dalībvalstīs nodrošinātu EPPO kriminālvajāšanas politikas saskaņotību, efektivitāti un konsekveni. Minētā kolēģija pieņem EPPO reglamentu, kā arī citus lēmumus par tās iekšējo organizāciju un tās darbības dažādiem administratīviem aspektiem.

- 119 Turklāt saskaņā ar Regulas 2017/1939 12. panta 1., 3. un 5. punktu Eiropas prokurori uzņemas dažādus pienākumus. Tostarp viņi nodrošina izmeklēšanu un kriminālvajāšanu uzraudzību, par ko atbildīgi ir Eiropas deleģētie prokurori, kuri nodarbojas ar lietu savā izcelsmes dalībvalstī. Viņi var sniegt norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, viņi darbojas kā sadarbības koordinatori un informācijas kanāli starp Pastāvīgajām palātām un Eiropas deleģētajiem prokuroriem savās attiecīgajās izcelsmes dalībvalstīs. Viņi arī pārrauga *EPPO* uzdevumu īstenošanu savās attiecīgajās dalībvalstīs, tostarp lai izvairītos no jurisdikcijas kolīzijām starp valsts iestādēm un *EPPO*. Atšķirībā no Eiropas deleģētajiem prokuroriem Eiropas prokurori nav atbildīgi par izmeklēšanas, kriminālvajāšanas veikšanu un lietu nodošanu tiesai dalībvalstu tiesās.
- 120 Turklāt *EPPO* ir jāuzņemas centrālās iestādes funkcijas, lai nodrošinātu sadarbību, pamatojoties uz dažādiem starptautiskās sadarbības krimināllietās instrumentiem, tāpat kā tas ir dalībvalstu centrālajām iestādēm, kā paredzēts Regulas 2017/1939 104. pantā (skat. arī šīs regulas 109. apsvērumu).
- 121 No tā izriet, ka Eiropas prokuroriem ir jāpilda augsta līmeņa pienākumi, ko turklāt apstiprina AD 13 pakāpe, kurā tie ir iecelti, kas saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu I pielikumu atbilst padomdevēja vai līdzvērtīgam amatam. Tādējādi Eiropas prokurora amats ieņem vietu starp direktora amatu (AD 15–AD 14) un nodaļas vadītāja vai līdzvērtīgu amatu (AD 9–AD 14).
- 122 Līdz ar to saskaņā ar šī sprieduma 116. un 117. punktā atgādināto judikatūru Padomei ir plaša rīcības brīvība, izvērtējot un salīdzinot to kandidātu nopelnus, kas pretendē uz dalībvalsts Eiropas prokurora amatu.
- 123 Līdz ar to prasītāja izvirzītie argumenti ir jāizvērtē, ņemot vērā Padomei piešķirto plašo rīcības brīvību.
- 124 Pirmkārt, attiecībā uz prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru Padome neesot salīdzinājusi trīs Beļģijas Karalistes izvirzīto kandidātu nopelnus, bet esot balstījusies vienīgi uz šīs dalībvalsts sniegto informāciju, kas attiecās tikai uz ieceltā kandidāta nopelniem, ir jānorāda, ka 2020. gada 27. februāra rakstveida pamatojumā Beļģijas iestādes norādīja Padomei, ka [*konfidenciāli*].
- 125 Turklāt jānorāda, ka 2020. gada 7. oktobra vēstulē, pirms tiek detalizēti izklāstīta ieceltā kandidāta profesionālā pieredze, Padome ir norādījusi, ka [*konfidenciāli*].
- 126 Tātad ir jākonstatē, ka, lai gan apstrīdētā lēmuma pamatojumā, kas papildināts 2020. gada 7. oktobra vēstulē, nav ietverts ikviena no trim Beļģijas Karalistes izvirzītajiem kandidātiem detalizēts nopelnus salīdzinošs novērtējums, tomēr no šī pamatojuma izriet, ka Padome ir uzskatījusi, ka minētajā vēstulē detalizēti aprakstītie ieceltā kandidāta nopelni ir pārāki par pārējo divu kandidātu, tostarp prasītāja, nopelniem.
- 127 Līdz ar to ir jānorāda prasītāja arguments, ka Padome apstrīdēto lēmumu neesot balstījusi uz Beļģijas Karalistes trīs izvirzīto Eiropas prokurora amata kandidātu nopelnu salīdzinājumu.
- 128 Otrkārt, attiecībā uz prasītāja argumentu, ka Padome esot kļūdaini balstījusies uz Beļģijas Ģenerālprokuroru kolēģijas atzinumu, nesalīdzinādama šo atzinumu ar atlases komitejas atzinumu, pietiek ar atgādinājumu, kā tas tika konstatēts šī sprieduma 63. punktā, ka Beļģijas Karalistes izvirzīto kandidātu sarindojums, ko veica atlases komiteja, Padomei nav saistošs.

- 129 Treškārt, attiecībā uz prasītāja argumentu, ka Padome esot kļūdaini norādījusi, ka Beļģijas Ģenerālprokuroru kolēģija attiecībā uz viņu ir izteikusi būtiskus iebildumus, ir jānorāda, ka minētās Kolēģijas atzinums tiešām satur šādu pozitīvu vērtējumu: “[prasītāja] agrākie un pašreizējie amata pienākumi, it īpaši ekonomisko, finanšu un nodokļu noziegumu apkarošanas jomā, kā arī viņa pieredze OCSC vadīšanā (misijas Eiropas mērogā – Valsts līdzekļu atguves dienesti un misijas starptautiskā mērogā – CARIN) ir priekšrocības, lai pildītu Eiropas prokurora amata pienākumus Eiropas Prokuratūrā”. Tomēr šajā pašā atzinumā ir norādīts, ka “[prasītājs] nav varējis pārliecināt [Ģenerālprokuroru] kolēģiju, ka viņam ir pietiekami skaidrs redzējums par izveidojamās Eiropas Prokuratūras un tās valsts prokurora darba pienākumiem un uzdevumiem”. Turklāt ir jāuzsver, ka sava atzinuma noslēgumā Ģenerālprokuroru kolēģija sniedza “atzinumu ar atturīgu nostāju Eiropas prokurora amatam (pēc skalas: ļoti labvēlīgs – labvēlīgs – atturīgs – nelabvēlīgs)”. Tātad Padome, 2017. gada 7. oktobra vēstulē norādot, ka Ģenerālprokuroru kolēģija ir izteikusi būtiskas iebildes attiecībā uz prasītāja kandidatūru uz Eiropas prokurora amatu, nav pieļāvusi kļūdu.
- 130 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītāja argumentu, ka viņa profesionālā pieredze esot daudz pilnīgāka nekā ieceltā kandidāta profesionālā pieredze, ir jānorāda, kā tas izriet no Padomes 2020. gada 7. oktobra vēstules, ka [konfidenciāli]. Šādos apstākļos, ņemot vērā Padomei piešķirto plašo rīcības brīvību, apstākļi, ka prasītāja profesionālā pieredze šajās jomās esot pilnīgāka par ieceltā kandidāta profesionālo pieredzi – pieņemot, ka tas ir apstiprināts, – nepierāda, ka Padome būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 131 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka prasītājs nav pierādījis, ka Padome šajā lietā būtu pārsniegusi savas plašās rīcības brīvības robežas, izvēloties un ieceļot Eiropas prokurora amatā *Yves van den Berge*.
- 132 Turklāt, kā to dara arī Padome, ir jānorāda, ka prasītāja izvirzītā argumentācija, lai pierādītu apgalvoto labas pārvaldības principa un rūpības pienākuma pārkāpumu, ir balstīta uz premisu, saskaņā ar kuru, ja Padome šajā lietā būtu ievērojusi no šiem principiem izrietošos pienākumus, prasītāja kandidatūra uz Eiropas prokurora amatu noteikti būtu tikusi apstiprināta. Taču ir jākonstatē, ka šāda argumentācija nav nošķirama no iebildumiem, ko prasītājs izvirzījis otrā pamata ietvaros par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un šī pamata ietvaros, ciktāl tas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuri jau ir tikuši noraidīti.
- 133 Šādos apstākļos trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.
- 134 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 135 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež segt pašam savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.
- 136 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Beļģijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospiež:

- 1) Prasību noraidīt.**
- 2) *Jean-Michel Verelst* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.**
- 3) Beļģijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Costeira

Kancheva

Perišin

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 12. janvārī.

[Paraksti]